

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1642

гр. София, 14.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
закрито заседание на 14.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **9818** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Е. Г. Г., [дата на раждане], гражданин на Република Т., със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. Л. М., срещу Заповед № 316з-3837 от 08.08.2025 г. на директора на ОДМВР-П., с която на основание чл.40, ал.1, т.1 от ЗЧРБ му е отнето правото на продължително пребиваване в Република България.

В първото по делото о.с.з., проведено на 26.11.2025 г., съдът е задължил ответника на основание чл. 190, ал. 1 от ГПК да представи доказателствата, посочени в точки 1.1, 1.3 и 1.4 от молба на адв. М. от 25.11.25 г.

Постъпило е писмо от 18.12.2025 г. от ответника директор на ОДМВР-П., към което са приложени доказателствата, посочени в точки 1.1 и 1.3 от молба на адв. М. от 25.11.25 г. Относно т.1.4 от молбата ответникът е посочил, че счита разпоредбата на чл.26 от ЗЧРБ за неотнормима към оспорената заповед.

С молба от 07.01.2026 г. жалбоподателят, чрез адв. Л. М., е взел становище по писмото на ответника от 18.12.2025 г., в което се поддържа доказателственото искане по 1.4 от молба на адв. М. от 25.11.2025

Оспорената заповед е издадена на основание чл.40, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, според който се отнема правото на пребиваване на чужденец в Република България, когато са отпаднали основанията по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и 17 и др.

Не е спорно по делото, че основанието за пребиваване на Е. Г. Г., [дата на раждане], гражданин на Република Т., е по чл.24, ал.1, т.18 от ЗЧРБ - като член на семейството на български гражданин. От фактическа страна заповедта е мотивирана с обстоятелството, че сключеният между жалбоподателя и Л. Н. М. - Г. граждански брак не цели съвместно съжителство на брачните партньори, същият е без съдържание, без съвместно съжителство и без действителни брачни отношения между съпрузите, от който чуждият гражданин се е възползвал единствено с цел заобикаляне на нормите на българското законодателство, за да придобие право на пребиваване в

страната ни.

Съдът намира, че съгласно чл.170, ал.1 от АПК доказателствена тежест за визираните в акта обстоятелства се носи от ответника, поради което следва да укаже същата доказателствена тежест. Тъй като жалбоподателят не носи доказателствена тежест за тези обстоятелства, нито в оспорената заповед е посочена разпоредбата на чл.26 от ЗЧРБ, съдът следва да отмени протоколно определение от 26.11.2025 г., с което ответникът е задължен да представи протоколи, доклади и справки, удостоверяващи, че преди издаване на заповедта са събрани доказателства по чл.26, ал.3 и ал.4 от ЗЧРБ.

По изложените съображения съдът

РАЗПОРЕДИ :

УКАЗВА на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК на ответника, че е в негова доказателствена тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването им, конкретно, че на основание чл.40, ал.1, т.1 от ЗЧРБ е отпаднало правното основание по чл.24, ал.1, т.18 от ЗЧРБ, за предоставяне на право на пребиваване на Е. Г. Г., [дата на раждане] , гражданин на Република Т., в Република България, тъй като сключеният между него и Л. Н. М. - Г. граждански брак не цели съвместно съжителство на брачните партньори, същият е без съдържание, без съвместно съжителство и без действителни брачни отношения между съпрузите, от който чуждият гражданин се е възползвал единствено с цел заобикаляне на нормите на българското законодателство, за да придобие право на пребиваване в страната ни.

ОТМЕНЯ протоколно определение от 26.11.2025 г., с което ответникът директор на ОДМВР-П., е задължен да представи протоколи, доклади и справки, удостоверяващи, че преди издаване на заповедта са събрани доказателства по чл.26, ал.3 и ал.4 от ЗЧРБ.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: